

РЕШЕНИЕ

№ 4627

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7528** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] (ново наименование [фирма]) ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], бл.Б. Бизнес Център, срещу решение № ОУ-02/ 04.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което се одобряват: 1/ представения с писмо с вх.№ Е-13-62-73 от 05.03.2021г. коригиран проект на „Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на [фирма]; 2/ представения с писмо с вх.№ Е-13-62-121 от 23.10.2020г. коригиран проект на „Правила за работа с потребители на енергийни услуги на [фирма]“.

Претендира се обявяване нищожността на оспореното решение, респективно – отмяната му като незаконосъобразно поради неспазване на установената форма, несъответствие с материалния закон и противоречие с целта на закона. Изложени са аргументи за незаконосъобразност на решението, предвид неразгледаното в цялост предложение от дружеството – жалбоподател на чл.59, ал.1 от Общите условия, като се сочи, че КЕВР немотивирано и необосновано изменя цитираната разпоредба. всяка една промяна в Общите условия, извършена КЕВР. Поддържа се незаконосъобразност на решението и в частта, в която е посочен начина на определяне на неустойката, предвидена в предходния като номерация чл.62 от Общите условия и нейния размер съгласно т.1.32 от Решение ОУ-3, към настоящия момент- чл.59 от ОУ).

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представляват в о.с.з. от пълномощника си

адв. Й., която поддържа жалбата. Претендират присъждане на разноски в производството в размер на платената държавна такса. Представят списък на разноските по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юр.П., поддържа неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания за незаконосъобразност, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 04.08.2017г. [фирма] (с ново наименование [фирма]) е представило за одобряване от КЕВР проект на „Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на [фирма] и проект на „Правила за работа с потребители на енергийни услуги на [фирма]“.

В изпълнение на разпоредбите на чл.128 и чл.129 от Наредба № 3 към подаденото заявление за одобряване на ОУ са приложени изискуемите документи съгласно действащата нормативна уредба:

- Копие от публикация на проекта на ОУ във вестник 24 часа ,бр 125 от 12.05.2017г.

- - копия от покани за участие в насроченото на 16.06.2017г. от 13.00 ч. публично обсъждане на проекта на ОУ до КЗП, Сдружение „Граждански контрол“ – Югозападна България, Българска национална асоциация Активни потребители“ Ф. на потребителите в България, Европейски потребителски център, О. на Република България, Независим съюз на потребителите в България.

- Копие от становища на поканените в публичното обсъждане на проекта лица;

- Заверено копие от решение по Протокол № 394 от 02.08.2017г. на УС на [фирма], с което е приет проекта;

- Документ за внесена държавна такса и др.

В хода на административното производство, в резултат от извършения анализ по същество на проекта на ОУ за съответствие в разпоредбите на ЗЕ и НЛДЕ, уреждащи използването на електроразпределителната мрежа, собственост на дружеството от крайните клиенти, е изготвен Доклад №Е-Дк-681 от 31.07.2020г., който е обсъден с жалбоподателя на проведено открито заседание на КЕВР на 18.08.2020г. и приет с решение по т. 2 от Протокол № 179 от 13.08.2020 г. В т. 122 от този доклад е разглеждана оспорваната разпоредба в първоначалната ѝ редакция, така както е предложена от дружеството в проекта, приложен към заявление с вх. № Е-13-62-73 от 04.08.2017 г. В тази връзка в посочения доклад е посочено: „чл. 62, ал. 1 от проекта на ОУ следва да придобие следната редакция: „ Ч. РБ дължи неустойка на КЛИЕНТИТЕ при отклонение от допустимите показатели за качество на електрическата енергия в размер на 5 лв. на ден и 10% (десет процента) от стойността на пренесената електрическа енергия с доказани отклонения в качеството, изчислена по цени за достъп до и пренос през електроразпределителната мрежа по чл. 8, ал. 1 от тези Общи

условия, когато отклоненията са регистрирани от изправни регистриращи устройства, монтирани на място съгласно действащото законодателство, без да е превишена предоставената мощност, и съставен констативен протокол от направените измервания. “. В тази връзка в доклада са изложени мотиви, че редакцията се налага с оглед максимално бързото отстраняване на неизправностите в електроразпределителната мрежа и за предизвикване на целенасочена ангажираност на дружеството в тази връзка, както и с цел обезщетяване на клиента за отклоняването от показателите за качество на електрическата енергия;

На 18.08.2020 г. е проведено открито заседание, с участието на заявителя, в хода на което са разгледани проектите на ОУ и на Правила за работа с клиенти, представени за одобрение от дружеството със заявление с вх. № Е-13-62-73 от 04.08.2017 г.;

Изготвено е становище с вх. № Е-13-62-7333 от 01.09.2020 г. по доклад с вх. № Е-Дк-681 от 31.07.2020 г., приет от КЕВР с решение по т. 2 от Протокол № 179 от 13.08.2020 г., представено в КЕВР от заявителя. Видно от това становище дружеството не е съобразило чл. 62, ал. 1 от проекта на ОУ с редакцията на текста по доклад с вх. № Е-Дк-681 от 31.07.2020 г.;

С Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г., на основание чл. 129, ал. 2 от НЛДЕ КЕВР е дала задължителни указания във връзка с текстове, които според становище с вх. № Е-13-62-7333 от 01.09.2020 г. не са съобразени с доклад с вх. № Е-Дк-681 от 31.07.2020 г., приет от КЕВР с решение по т. 2 от Протокол № 179 от 13.08.2020 г. и е определила срок за изпълнението им до 23.10.2020 г., в който срок [фирма] следва да представи в Комисията коригирани проекти на ОУ и на Правила с оглед продължаване на административното производство по подаденото от [фирма] заявление с вх. № Е-13-62-73 от 04.08.2017 г. По силата на чл. 13, ал. 9 от ЗЕ Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г. на КЕВР подлежи на предварително изпълнение, а искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи.

В изпълнение на Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г. на КЕВР с писмо вх. № Е-13-62-121 от 23.10.2020 г. [фирма] е представило коригирани проекти на ОУ и на Правила, въз основа на които е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-932 от 16.11.2020 г., разгледан от КЕВР на закрито заседание, проведено на 19.11.2020 г. Съгласно Протокол № 245 от 19.11.2020 г., в частта по т. 2 Комисията е приела доклад с вх. № Е-Дк-932 от 16.11.2020г. и е взела решение представените от [фирма] с писмо вх. № Е-13-62-121 от 23.10.2020г. проекти на ОУ и Правила да се изпратят на КЗП за становище за наличието на неравноправни клаузи, В изпълнение на това решение на КЕВР с писмо с изх. № Е-13-62-73 от 25.11.2020 г. разглежданите проекти са изпратени на КЗП.

С писмо с вх. № Е-13-62-73 от 22.01.2021 г. КЗП е уведомила КЕВР, че при извършения анализ за наличие на неравноправни клаузи в проектите на ОУ и на Правилата са констатирани неравноправни клаузи в чл. 41, ал. 2, чл. 54, ал. 1 и аз. 2 и в чл. 55 от проекта на ОУ.

С оглед горното с писмо с изх. № Е-13-62-73 от 01.02.2021 г. КЕВР е предоставила на [фирма] становището на КЗП с оглед неговото отразяване в проекта на ОУ.

В изпълнение на изразеното от КЗП становище с писмо вх. № Е-13-62-73 от 01.03.2021 г. [фирма] е представило коригирани текстове на разпоредбите,

съдържащи неравноправни клаузи, а с писмо с вх. № Е-13-62-73 от 05.03.2021 г. дружеството е представило и актуализиран проект на ОУ. В тази връзка с решение по Протокол № 58 от 19.03.2021 г., в частта по т. 2 Комисията е решила представеният от [фирма] с писмо с вх. № Е-13-62-73 от 05.03.2021 г. проект на ОУ да се изпрати в КЗП за становище. В изпълнение на това решение на КЕВР с писмо с изх. № Е-13- 62-73 от 24.03.2021 г. разглежданият проект е изпратен на КЗП.

С писмо с вх. № Е-13-62-73 от 19.04.2021 г. КЗП е уведомила КЕВР, че в резултат на извършен повторен анализ за наличие на неравноправни клаузи в предоставения коригиран проект на ОУ, КЗП с решение по Протокол № 8 от 09.04.2021 г., в частта по т. 16 е приела, че в съдържанието на проекта на ОУ не се съдържат неравноправни клаузи по смисъла на чл.143, ал. 1 от ЗЗП.

Предвид факта, че [фирма] е съобразило проектите на ОУ и на Правилата с приетия от КЕВР с решение по т. 2 от Протокол № 1 79 от 13.08.2020 г. доклад с вх. № Е-Дк-681 от 31.07.2020 г., както и с Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г. на КЕВР и с оглед изразеното становище от КЗП, КЕВР се произнесла по искането за одобряване на общите условия с оспореното решение № ОУ-2 от 04.06.2021 г., с което одобрява общите условия.

При така установените факти, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав формира следните правни изводи:

В съответствие с нормата на чл. 13, ал. 3 ЗЕ КЕВР се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Непротиворечива е съдебната практика, приемаща характера на решенията на КЕВР, с които се одобряват общите условия на дружествата, като общи административни актове, тъй като придават правна сила на правила със задължителен характер, чието задължително съдържание е предвидено в Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката (в този смисъл определение № 9305 от 03.07.2014 г. по адм.д. № 7562/2014 г., 5 чл. с-в на ВАС на РБ; определение № 9301 от 03.07.2014 г. по адм.д. № 6417/2014 г., 5 чл. с-в на ВАС на РБ, определение № 8301 от 18.06.2014 г. по адм.д. № 6419/2014 г., 5 чл. с-в на ВАС на РБ, определение № 11109 от 23.09.2014 г. по адм.д. № 10489/2014 г., 5 чл. с-в на ВАС на РБ, определение № 8052 от 12.06.2014 г. по адм.д. № 6420/2014 г., 5 чл. с-в на ВАС на РБ).

При оспорване на тези актове се прилагат общите разпоредби на раздел II „Оспорване на общи административни актове“ от глава X на АПК, при субсидиарност на раздел I „Оспорване на индивидуални административни актове“ от глава X на АПК, с изключение на чл. 155 АПК.

Предвид горното, жалбата е депозирана в рамките на установения в нормата на чл. 13, ал. 9 ЗЕ във връзка с чл. 179 АПК срок от активно легитимиран субект, адресат на акта. Насочена е срещу общ административен акт, който подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност, поради това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.21 ал.1 т.4 от ЗЕ регламентира правомощията на КЕВР да одобрява общите условия на договорите, предвидени в закона, включително общите условия, при които крайните клиенти използват съответната електроразпределителна мрежа, към която са присъединени. В тази връзка, в Глава осма, Раздел III, „Продажба на електрическа енергия, топлинна енергия, природен газ, разпределение на електрическа енергия и пренос на природен газ при публично известни общи условия“ от НЛДЕ е предвидена специална процедура, в която урежда отделните етапи, които

следва да бъдат изпълнени, за да бъде приет крайния административен акт, с който се одобряват или се отказва одобряване на общите условия.

Комисията одобрява общите условия на договорите, предвидени в ЗЕ, а договорите между потребители на енергийни услуги и енергийните предприятия, предоставящи услуги от обществен интерес, се сключват при публично известни общи условия. Съгласно чл.104 а ал.1 от ЗЕ, крайните клиенти използват електроразпределителната мрежа към която са присъединени при публично известни общи условия. В съответствие с предвиденото в чл.24 ал.1 т.1 ,2 и 4 от ЗЕ, КЕВР при одобряването на общите условия на договорите спазва посочените принципи.

В хода на административното производство, в резултат от извършения анализ по същество на проекта на ОУ за съответствие в разпоредбите на ЗЕ и НЛДЕ, уреждащи използването на електроразпределителната мрежа, собственост на дружеството от крайните клиенти, е изготвен Доклад №Е-Дк-681 от 31.07.2020г., който е обсъден с жалбоподателя на проведено открито заседание на КЕВР на 18.08.2020г.

По силата на чл.129 ал.2 от НЛДЕ, при разглеждане на предложените проекти на общи условия Комисията може да изисква от енергийните предприятия допълнителна информация и да дава задължителни указания и срок за изменение и допълнение на проектите за общите условия с оглед привеждането им в съответствие с изискванията на закона и осигуряване на равнопоставеност.

Съгласно чл.130 ал. 1 от НЛДЕ, Комисията се произнася с решение по искането за одобряване на общите условия в 30-дневен срок от представяне на информацията или изпълнение на указанията.

Процесният административен акт е издаден на основание чл. 130, ал. 2, т. 2, пр. 1 от Наредбата – ОУ са одобрени съобразно дадените по реда на чл. 129, ал. 2 от Наредбата указания.

При съобразяване с горното и изследвайки законосъобразността на оспореното решение на всички основания по чл. 146 АПК съдът установява, че не са налице пороци, обосноваващи нищожност на решение № ОУ-02 / 04.06.2021 г.

Същото е издадено от компетентен по материя, място и степен административен орган, действал в законен състав, при наличие на установените в ЗЕ кворум и мнозинство.

Решението е издадено в предписаната от закона писмена форма, като удовлетворява изискванията за пълнота на съдържанието, уредени в нормата на чл. 59, ал. 2 АПК, приложима на основание чл. 74 АПК. То съдържа конкретни фактически основания за неговото постановяване. Въпреки липсата на мотиви в самия административен акт, съдът, позовавайки се на Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, приема, че мотиви към оспорения административен акт се съдържат в решение № ОУ-3/07.10.2020 г. (с което са дадени указанията по чл. 129, ал. 2 от Наредбата), което е постановено в рамките на същото административно производство и към съдържанието на което препраща процесното решение в своя диспозитив. С Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г., в частта по т. 1.1.32 КЕВР е дала на [фирма] задължително указание, а именно: „ Чл. 62. ал. 1 да придобие следната редакция: „ В случаите, когато не е превишена предоставената мощност за обект. Ч. РБ дължи неустойка на КЛИЕНТИТЕ при доказано отклонение на параметрите на доставяната електрическа енергия от допустимите показатели за качество на електрическата енергия в размер на 5 лв. на ден от датата на получаване на искането на Клиента за проверка на качеството на доставяната електрическа енергия до отстраняване на

причините за регистрираните отклонения. Отклоненията на параметрите на електрическата енергия от допустимите показатели за качество следва да са измерени и регистрирани от изправни регистриращи устройства, монтирани на място съгласно действащото законодателство. “. Мотивите за това задължително указание са изложени в т. 52 от мотивната част на Решение № ОУ-3 от 07.10.2020г. Следователно, твърдението, че за оспорваната клауза от ОУ не са налични мотиви, е неоснователни.

Освен това, по делото са приложени доклада за дейността на КЕВР за 2020 г., както и ОУ на [фирма] и Протокол № 211 от 28.09.2021 г., по т. 2, касаеща одобряване на ОУ на [фирма]. На стр. 127-128 от доклада за дейността на КЕВР за 2020 г. е посочено, че преобладаващата част от жалбите на потребители на услугите на дружеството-жалбоподател съдържат оплаквания от качеството на електрическата енергия. В тази връзка в доклада е констатирано, че предприетите от [фирма] мерки за подобряване на качеството на електрическата енергия не са достатъчни. Посоченото кореспондира с мотивите, изложени от КЕВР в т. 52 от мотивната част на Решение № ОУ-3 от 07.10.2020 г. — постигане на по-голяма ангажираност дружеството и максимално бързото отстраняване на неизправностите в електроразпределителната мрежа. В този смисъл мотивите са последователни и логични — колкото по-бързо дружеството организира и изпълни конкретни действия, които ще доведат до предоставяне на качествена услуга на клиентите си, толкова по-кратко време ще дължи неустойката.

Видно от приложените по делото доказателства - чл. 46 от ОУ на [фирма], както и в т. 65 от Протокол № 211 от 28.09.2021 г. за другите две електроразпределителни дружества, които са с издадени лицензни за другите две обособени територии в страната - „Е. Север“ АД и [фирма] КЕВР е предвидила идентична неустойка по основание и размер и по този начин гарантира, че при влошено качество на услугите всички клиенти, които ползват електроразпределителните мрежи в Р. България, които са собственост и се експлоатират от [фирма], [фирма] и [фирма] ще имат право на идентични обезщетения. Предвид изложеното, считаме, че при постановяване на процесното решение КЕВР е спазила чл. 129, ал. 2 от НЛДЕ, както и принципа за равенство по чл. 8, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че чл. 59, ал. 1 от ОУ уврежда интересите на дружеството. Посочените твърдения на дружеството са лишени от правна и от житейска логика. Ангажирането на отговорността на дружеството и евентуално заплащане на неустойка би се стигнало единствено и само при условие, че лицензиантът не изпълнява своите задължения и предоставя услуга с влошено качество. Ето защо, ако дружеството не предоставя услуга с влошено качество, няма да се стигне до прилагане на клаузата по чл. 59, ал. 1 от ОУ. Следователно, чл. 59, ал. 1 от ОУ до голяма степен има освен

обезщетителна функция и превантивна функция по отношение на дружеството, тъй като стимулира точното изпълнение на задълженията (така Определение № 516 от 11.05.2010 г. на Върховния касационен съд по гр. дело № 1721 от 2009 г.).

Доводът на [фирма], че прилагането на чл. 59, ал. 1 от ОУ още към датата на подаване на сигнала създава предпоставки за злоупотреба с право от страна на клиентите се опровергава на първо място с изискването, че за да е дължима неустойка отклонението от параметрите следва да бъде доказано, а не презюмирано от клиентите. Едва тогава дружеството ще дължи неустойка.

С оглед горното, настоящият съдебен състав намира, че решение № ОУ-2 от 04.06.2021г. е правилно и законосъобразно. Същото е обосновано, не противоречи на материалния закон и на целта на закона.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено и

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал.1 и 2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], бл.Б. Бизнес Център, срещу решение № ОУ-02/ 04.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което се одобряват: 1/ представения с писмо с вх.№ Е-13-62-73 от 05.03.2021г. коригиран проект на „Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на [фирма] (понастоящем [фирма]); 2/ представения с писмо с вх.№ Е-13-62-121 от 23.10.2020г. коригиран проект на „Правила за работа с потребители на енергийни услуги на [фирма]“ (понастоящем [фирма]), като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) сумата в размер на 100 лв., разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението

Съдия:

